

Ευρωπαϊκή νομισματική πολιτική

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) αποτελείται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες όλων των κρατών μελών της ΕΕ. Πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Για να επιτύχει αυτόν τον πρωταρχικό στόχο, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ βασίζει τις αποφάσεις του σε μια νομισματική πολιτική δύο πυλώνων, και τις θέτει σε εφαρμογή χρησιμοποιώντας συμβατικά και μη συμβατικά μέτρα νομισματικής πολιτικής. Τα σημαντικότερα μέσα που διαθέτει η συμβατική νομισματική πολιτική της ΕΚΤ είναι οι πράξεις ανοιχτής αγοράς, οι πάγιες διευκολύνσεις και η διατήρηση ελάχιστου ορίου αποθεματικών. Ως απάντηση στη χρηματοπιστωτική κρίση, η ΕΚΤ έχει επίσης μεταβάλει τη στρατηγική επικοινωνίας της, παρέχοντας πλέον ενδείξεις σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση της πολιτικής επιτοκίων της σε συνάρτηση με τις προοπτικές για τη σταθερότητα των τιμών, και έχει λάβει σειρά μη συμβατικών μέτρων νομισματικής πολιτικής. Σε αυτά περιλαμβάνονται η αγορά περιουσιακών στοιχείων και κρατικών ομολόγων στη δευτερογενή αγορά, με στόχο τη διασφάλιση της σταθερότητας των τιμών και της αποτελεσματικότητας του μηχανισμού μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής.

Νομική βάση

- Άρθρα 119-144, 219 και 282-284 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)·
- Πρωτόκολλο (αριθ. 4) συνοδευτικό της Συνθήκης της Λισαβόνας, σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

Στόχοι

Σύμφωνα με το άρθρο 127 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Με την επιφύλαξη του στόχου αυτού, το ΕΣΚΤ στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Ένωση, προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της Ένωσης. Το ΕΣΚΤ ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων (άρθρο 127 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ).

Επιτεύγματα

A. Οι κατευθυντήριες αρχές της δράσης της ΕΚΤ

1. Η ανεξαρτησία της ΕΚΤ

Η θεμελιώδης αρχή της ανεξαρτησίας της ΕΚΤ ορίζεται με το άρθρο 130 ΣΛΕΕ («Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων που τους ανατίθενται από τις Συνθήκες και το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, ούτε η ΕΚΤ, ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε κανένα μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων των ιδρυμάτων αυτών, δεν ζητάει ούτε δέχεται υποδείξεις από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς, από την κυβέρνηση κράτους μέλους ή από άλλο οργανισμό»). Η ανεξαρτησία της ΕΚΤ διαφυλάσσεται επίσης μέσω των απαγορεύσεων που ορίζονται στο άρθρο 123 ΣΛΕΕ, οι οποίες ισχύουν εξίσου και για τις εθνικές κεντρικές τράπεζες: απαγορεύονται οι υπεραναλήψεις ή οποιουδήποτε άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις προς θεσμικά όργανα ή οργανισμούς της ΕΕ, κεντρικές κυβερνήσεις, περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις των κρατών μελών. Η ανεξαρτησία της ΕΚΤ έχει ως άξονα την ελεύθερη επιλογή των μέσων άσκησης νομισματικής πολιτικής. Η Συνθήκη προβλέπει τη χρήση παραδοσιακών μέσων (άρθρα 18 και 19 του καταστατικού) και επιτρέπει στο διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ να αποφασίζει σχετικά με τη χρήση άλλων μεθόδων (άρθρο 20 του καταστατικού).

2. Οι αρχές της λογοδοσίας και της διαφάνειας της ΕΚΤ

Προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιοπιστία της ΕΚΤ, η Συνθήκη (άρθρο 284 ΣΛΕΕ) και το καταστατικό (άρθρο 15) προβλέπουν υποχρέωση υποβολής εκθέσεων. Η ΕΚΤ συντάσσει και δημοσιεύει εκθέσεις σχετικά με τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ τουλάχιστον κάθε τρίμηνο. Κάθε εβδομάδα δημοσιεύεται ενοποιημένη λογιστική κατάσταση του ΕΣΚΤ. Από την αρχή, το μηνιαίο δελτίο της ΕΚΤ παρέχει διεξοδική ανάλυση της οικονομικής κατάστασης και των προοπτικών για την εξέλιξη των τιμών. Το μηνιαίο δελτίο αντικαταστάθηκε τον Ιανουάριο του 2015 από ένα νέο οικονομικό δελτίο, το οποίο θα δημοσιεύεται δύο εβδομάδες μετά από κάθε συνεδρίαση νομισματικής πολιτικής, δεδομένου ότι, από τον Ιανουάριο του 2015, οι συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου για θέματα νομισματικής πολιτικής πραγματοποιούνται πλέον κάθε έξι εβδομάδες. Στις 19 Φεβρουαρίου 2015, η ΕΚΤ δημοσίευσε για πρώτη φορά απολογισμό συνεδρίασης νομισματικής πολιτικής του διοικητικού συμβουλίου και, με τον τρόπο αυτό, ευθυγραμμίστηκε με την επικοινωνιακή πολιτική άλλων κορυφαίων κεντρικών τραπεζών. Η ΕΚΤ υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ και τη νομισματική πολιτική του προηγούμενου και του τρέχοντος έτους. Η ΕΚΤ λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ παρουσιάζονται ανά τακτά διαστήματα ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

3. Κανόνες ψηφοφορίας στο διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ (άρθρο 10 παράγραφος 2 του καταστατικού)

Μέχρι πρότινος, στις ψηφοφορίες του διοικητικού συμβουλίου εφαρμοζόταν η αρχή της μίας ψήφου ανά μέλος. Οι συνθήκες της ΕΕ προέβλεπαν την εφαρμογή ενός συστήματος εκ περιτροπής άσκησης δικαιώματος ψήφου στο διοικητικό συμβούλιο

της ΕΚΤ, όταν στη ζώνη του ευρώ θα συμμετείχαν πλέον πάνω από 18 χώρες, κάτι που συνέβη την 1η Ιανουαρίου 2015, όταν η Λιθουανία προσχώρησε στη ζώνη του ευρώ. Η εκ περιτροπής άσκηση του δικαιώματος ψήφου αποσκοπεί στην εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του συστήματος λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ ακόμη και με αυξημένο αριθμό συμμετεχόντων. Οι διοικητές από την πρώτη έως την πέμπτη χώρα της ζώνης του ευρώ, σύμφωνα με το μέγεθος των οικονομιών τους και των χρηματοπιστωτικών τομέων τους, μοιράζονται τέσσερα δικαιώματα ψήφου (επί του παρόντος, οι χώρες αυτές είναι η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και οι Κάτω Χώρες). Όλοι οι υπόλοιποι (επί του παρόντος 14) μοιράζονται 11 δικαιώματα ψήφου. Οι διοικητές ασκούν εκ περιτροπής τα δικαιώματα αυτά, με βάση ένα σύστημα μηνιαίας εναλλαγής. Τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ έχουν μόνιμα δικαιώματα ψήφου.

B. Η νομισματική στρατηγική της ΕΚΤ

1. Επισκόπηση

Στις 13 Οκτωβρίου 1998, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ κατέληξε σε συμφωνία όσον αφορά τα βασικά στοιχεία της νομισματικής στρατηγικής του: (i) ποσοτικός ορισμός της σταθερότητας των τιμών, (ii) σημαντικός ρόλος της παρακολούθησης της αύξησης της ποσότητας χρήματος βάσει ενός νομισματικού μεγέθους, και (iii) αξιολόγηση, σε ευρεία βάση, των προοπτικών για την εξέλιξη των τιμών. Η ΕΚΤ έχει επιλέξει νομισματική στρατηγική βασισμένη σε δύο πυλώνες (πυλώνας 1: οικονομική ανάλυση· πυλώνας 2: νομισματική ανάλυση), των οποίων οι αντίστοιχοι ρόλοι προσδιορίστηκαν εκ νέου με σαφήνεια κατά την επανεξέταση της νομισματικής στρατηγικής στις 8 Μαΐου 2003.

2. Σταθερότητα των τιμών

Η σταθερότητα των τιμών ορίζεται ως ποσοστό πληθωρισμού (ετήσια αύξηση του Εναρμονισμένου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΕνΔΤΚ) για τη ζώνη του ευρώ) κάτω αλλά πλησίον του 2% μεσοπρόθεσμα.

3. Ο πρώτος πυλώνας της νομισματικής στρατηγικής: οικονομική ανάλυση

Στο πλαίσιο της οικονομικής ανάλυσης αξιολογούνται οι παράγοντες που καθορίζουν την εξέλιξη των τιμών βραχυμεσοπρόθεσμα. Δίνεται έμφαση στην πραγματική δραστηριότητα και τη χρηματοοικονομική κατάσταση της οικονομίας. Στο πλαίσιο της οικονομικής ανάλυσης λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι η εξέλιξη των τιμών σε αυτόν τον ορίζοντα επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από την αλληλεπίδραση προσφοράς και ζήτησης στις αγορές αγαθών, υπηρεσιών και συντελεστών παραγωγής. Για τον λόγο αυτόν, η ΕΚΤ εξετάζει τακτικά, μεταξύ άλλων, την εξέλιξη της συνολικής παραγωγής, της ζήτησης και των συνθηκών στην αγορά εργασίας, ένα ευρύ φάσμα δεικτών τιμών και κόστους, τη δημοσιονομική πολιτική, το ισοζύγιο πληρωμών για τη ζώνη του ευρώ και τις τιμές των περιουσιακών στοιχείων^[1].

4. Ο δεύτερος πυλώνας της νομισματικής στρατηγικής: νομισματική ανάλυση

Η νομισματική ανάλυση βασίζεται στη μακροπρόθεσμη σχέση μεταξύ χρήματος και τιμών και χρησιμοποιείται κυρίως ως μέσο διασταύρωσης των βραχυμεσοπρόθεσμων ενδείξεων για τη νομισματική πολιτική που προέρχονται από την οικονομική ανάλυση. Η νομισματική ανάλυση συνίσταται στη λεπτομερή ανάλυση των νομισματικών και

[1] Η περιγραφή των δύο πυλώνων βασίζεται στο έντυπο: Η νομισματική πολιτική της ΕΚΤ (2011), <http://www.ecb.int/pub/pdf/other/monetarypolicy2011en.pdf>

πιστωτικών εξελίξεων με σκοπό την εκτίμηση των επιπτώσεών τους στη μελλοντική πορεία του πληθωρισμού και της οικονομικής ανάπτυξης.

Γ. Εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής: μέσα και διαδικασίες

Με τον καθορισμό επιτοκίων βάσει των οποίων οι εμπορικές τράπεζες μπορούν να λαμβάνουν χρηματικά ποσά από την κεντρική τράπεζα, η νομισματική πολιτική της ΕΚΤ επηρεάζει με έμμεσο τρόπο τα επιτόκια στο σύνολο της οικονομίας της ζώνης του ευρώ, και ειδικότερα τα επιτόκια των δανείων που χορηγούν οι εμπορικές τράπεζες και των αποταμιευτικών καταθέσεων. Για την εφαρμογή της νομισματικής της πολιτικής, η ΕΚΤ χρησιμοποιεί διάφορα μέσα.

1. Πράξεις ανοικτής αγοράς

Οι πράξεις ανοικτής αγοράς διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στον επηρεασμό των επιτοκίων και της ρευστότητας στην αγορά και σηματοδοτούν την πορεία της νομισματικής πολιτικής. Οι τακτικές πράξεις ανοικτής αγοράς του Ευρωσυστήματος συνίστανται σε πράξεις μίας εβδομάδας για την παροχή ρευστότητας σε ευρώ (πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης (ΠΚΑ)) και σε πράξεις τριών μηνών για την παροχή ρευστότητας σε ευρώ (πράξεις πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης (ΠΠΜΑ)). Οι ΠΚΑ χρησιμεύουν για τον επηρεασμό των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων, τη διαχείριση των συνθηκών ρευστότητας και την παροχή ενδείξεων σχετικά με τη νομισματική πολιτική στη ζώνη του ευρώ, ενώ με τις ΠΠΜΑ παρέχεται πρόσθετη, πιο μακροπρόθεσμη αναχρηματοδότηση του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Άλλες, λιγότερο τακτικές, πράξεις ανοικτής αγοράς είναι οι πράξεις εξομάλυνσης των βραχυχρόνιων διακυμάνσεων της ρευστότητας και οι διαρθρωτικές πράξεις. Οι πρώτες αποσκοπούν στην αντιμετώπιση αιφνίδιων διακυμάνσεων της ρευστότητας στην αγορά, ιδίως με σκοπό την εξομάλυνση των επιπτώσεων στα επιτόκια, ενώ οι δεύτερες έχουν κυρίως ως στόχο την προσαρμογή της διαρθρωτικής θέσης του Ευρωσυστήματος έναντι του χρηματοπιστωτικού τομέα σε μόνιμη βάση.

2. Πάγιες διευκολύνσεις

Οι πάγιες διευκολύνσεις παρέχουν ή απορροφούν ρευστότητα με διάρκεια μίας ημέρας, και ο δείκτης EONIA (μέσος δείκτης των επιτοκίων του ευρώ για τοποθετήσεις μίας ημέρας) μετρά το πραγματικό επιτόκιο που επικρατεί στη διατραπεζική αγορά του ευρώ για τοποθετήσεις διάρκειας μίας ημέρας. Το Ευρωσύστημα παρέχει στα πιστωτικά ιδρύματα δύο πάγιες διευκολύνσεις: τη διευκόλυνση οριακής χρηματοδότησης, για την εξασφάλιση ρευστότητας με διάρκεια μίας ημέρας από την κεντρική τράπεζα, με την προσκόμιση επαρκών επιλέξιμων στοιχείων ενεργητικού, και τη διευκόλυνση αποδοχής καταθέσεων, για την πραγματοποίηση καταθέσεων μίας ημέρας στην κεντρική τράπεζα.

3. Τήρηση ελάχιστου ορίου αποθεματικών

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του καταστατικού της, η ΕΚΤ μπορεί να απαιτεί από τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα σε κράτη μέλη να διατηρούν ελάχιστα αποθεματικά σε λογαριασμούς τους στην ΕΚΤ και στις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Στόχος των ελάχιστων αποθεματικών είναι η σταθεροποίηση των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων στην αγορά και η δημιουργία (ή η διεύρυνση) διαρθρωτικού ελλείμματος ρευστότητας στο τραπεζικό σύστημα έναντι του Ευρωσυστήματος, ώστε να διευκολύνεται ο έλεγχος των επιτοκίων της χρηματαγοράς

μέσω τακτικών συναλλαγών για την παροχή ρευστότητας. Οι μέθοδοι υπολογισμού και ο προσδιορισμός του απαιτούμενου ποσού ορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο.

4. Μη συμβατικά μέτρα νομισματικής πολιτικής και απάντηση στην κρίση από το 2007: παροχή ενδείξεων σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση της νομισματικής πολιτικής και προγράμματα αγοράς περιουσιακών στοιχείων

Από τον Ιούλιο του 2013, η ΕΚΤ παρέχει ενδείξεις σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση της πολιτικής επιτοκίων. Η παροχή ενδείξεων σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση της πολιτικής επιτοκίων αποτέλεσε σημαντική αλλαγή στη στρατηγική επικοινωνίας της ΕΚΤ, καθότι πλέον παρέχεται ενημέρωση όχι μόνο σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αξιολογεί το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ τις υφιστάμενες οικονομικές συνθήκες και τους κινδύνους για τη σταθερότητα των τιμών σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, αλλά και σχετικά με τις συνέπειες που έχει η αξιολόγηση αυτή στον μελλοντικό προσανατολισμό της νομισματικής πολιτικής.

Επιπλέον, από το 2009 έχουν εφαρμοστεί διάφορα προγράμματα αγοράς περιουσιακών στοιχείων με στόχο τη διατήρηση της ανάπτυξης σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ και σε συμφωνία με τον στόχο για επίτευξη ποσοστού πληθωρισμού κάτω αλλά πλησίον του 2% μεσοπρόθεσμα. Το 2009 και το 2011, η ΕΚΤ ξεκίνησε δύο προγράμματα αγοράς καλυμμένων ομολόγων (το CBPP και το CBPP2). Από τις 10 Μαΐου 2010 έως τον Φεβρουάριο του 2012, η ΕΚΤ πραγματοποίησε παρεμβάσεις στις αγορές χρέους στο πλαίσιο του προγράμματος για τις αγορές τίτλων (SMP). Τον Αύγουστο του 2012, η ΕΚΤ ανακοίνωσε τη δυνατότητα διεξαγωγής οριστικών συναλλαγών ανοικτής αγοράς (OMT) σε δευτερογενείς αγορές κρατικών ομολόγων, με στόχο την εξασφάλιση της κατάλληλης μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής και τη διατήρηση του ενιαίου χαρακτήρα της νομισματικής πολιτικής. Τον Ιούνιο του 2014, ανακοίνωσε σειρά στοχευμένων πράξεων πιο μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης (ΣΠΠΜΑ), με στόχο τη βελτίωση του τραπεζικού δανεισμού προς τον μη χρηματοπιστωτικό ιδιωτικό τομέα της ζώνης του ευρώ, με εξαίρεση τα δάνεια προς τα νοικοκυριά για αγορά κατοικίας, για διάστημα δύο ετών. Τον Σεπτέμβριο του 2014, η ΕΚΤ ανακοίνωσε δύο νέα προγράμματα αγοράς, το πρόγραμμα αγοράς τίτλων καλυπτόμενων από περιουσιακά στοιχεία (ABSPP) και το τρίτο πρόγραμμα αγοράς καλυμμένων ομολόγων (CBPP3), με στόχο τη βελτίωση της μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής, τη στήριξη της παροχής πιστώσεων στην οικονομία της ζώνης του ευρώ και, ως εκ τούτου, την περαιτέρω χαλάρωση της νομισματικής πολιτικής. Στις 9 Μαρτίου 2015, η ΕΚΤ ξεκίνησε να αγοράζει, στη δευτερογενή αγορά, ομόλογα που έχουν εκδοθεί από κεντρικές κυβερνήσεις της ζώνης του ευρώ και ορισμένους φορείς και διεθνείς ή υπερεθνικούς οργανισμούς που βρίσκονται στη ζώνη του ευρώ, στο πλαίσιο του προγράμματος αγοράς στοιχείων του ενεργητικού του δημόσιου τομέα (PSPP). Συνολικά, το ABSPP, το CBPP3 και το PSPP αποτελούν το διευρυμένο πρόγραμμα αγοράς στοιχείων ενεργητικού (EAPP), του οποίου οι μηνιαίες αγορές ανέρχονται σε 60 δισεκατομμύρια ευρώ. Στις 10 Μαρτίου 2016, η ΕΚΤ αποφάσισε να διευρύνει τις υφιστάμενες μηνιαίες αγορές στοιχείων ενεργητικού σε 80 δισεκατομμύρια ευρώ, να αυξήσει από 33% σε 50% τα όρια εκδότη και έκδοσης για τις αγορές κινητών αξιών, να συμπεριλάβει ομόλογα επενδυτικής βαθμίδας (investment grade) εκφρασμένα σε ευρώ τα οποία έχουν εκδοθεί από μη τραπεζικές εταιρείες που είναι εγκατεστημένες στη ζώνη του ευρώ στον κατάλογο των αποδεκτών περιουσιακών

στοιχείων, και να θέσει σε εφαρμογή, από τον Ιούνιο του 2016, μια νέα δέσμη ΣΠΠΜΑ, διάρκειας 4 ετών η καθεμία. Οι νέες αυτές πράξεις έχουν ως στόχο να ενισχύσουν τη διευκολυντική κατεύθυνση της νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ και τη μετάδοση της εν λόγω πολιτικής, παρέχοντας περαιτέρω κίνητρα για χορήγηση τραπεζικών δανείων. Οι αγορές αυτές θα πραγματοποιούνται μέχρι η ΕΚΤ να εντοπίσει μια σταθερή προσαρμογή στην πορεία του πληθωρισμού η οποία να συνάδει με τον στόχο της για επίτευξη ποσοστού πληθωρισμού κάτω αλλά πλησίον του 2% μεσοπρόθεσμα. Στις 8 Δεκεμβρίου 2016, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ αποφάσισε να διατηρήσει τις μηνιαίες αγορές στοιχείων ενεργητικού στα 80 δισεκατομμύρια ευρώ έως τον Μάρτιο του 2017. Από τον Απρίλιο έως τον Δεκέμβριο του 2017 και, αν είναι απαραίτητο, ακόμη περαιτέρω, οι μηνιαίες αγορές θα συνεχιστούν στο επίπεδο των 60 δισεκατομμυρίων ευρώ. Η ΕΚΤ αποφάσισε επίσης να προσαρμόσει ορισμένες από τις παραμέτρους του προγράμματος αγοράς περιουσιακών στοιχείων, με ισχύ από τον Ιανουάριο του 2017: η ελάχιστη εναπομένουσα διάρκεια των επιλέξιμων περιουσιακών στοιχείων βάσει του προγράμματος PSPP μειώθηκε από δύο σε ένα έτος, και η αγορά κινητών αξιών με απόδοση στη λήξη κάτω από το επιτόκιο της διευκόλυνσης αποδοχής καταθέσεων θα επιτρέπεται στο πλαίσιο του ΕΑΡΡ, στον βαθμό που είναι αναγκαίο.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Σύμφωνα με το άρθρο 284 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ και το άρθρο 15 παράγραφος 3 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, ο πρόεδρος της ΕΚΤ οφείλει να υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Κοινοβούλιο. Στο ψήφισμά του, της 25ης Φεβρουαρίου 2016, σχετικά με την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για το 2014, το Κοινοβούλιο υπογράμμισε την ανάγκη βελτίωσης των οικονομικών συνθηκών, τόσο για τις δημόσιες όσο και για τις ιδιωτικές επενδύσεις, επισήμανε τους οικονομικούς κινδύνους που προκύπτουν από τα παρατεταμένα χαμηλά επιτόκια σε ορισμένα κράτη μέλη και τα υψηλά και αποκλίνοντα επίπεδα δημόσιου και ιδιωτικού χρέους, εξέφρασε την ικανοποίησή του για την απόφαση της ΕΚΤ να δημοσιεύει τα πρακτικά των συνεδριάσεών της, και τόνισε την ανάγκη να εξασφαλιστεί δημοκρατική λογοδοσία όσον αφορά τις νέες αρμοδιότητες που ανατίθενται στην ΕΚΤ σε σχέση με εποπτικά καθήκοντα. Ο πρόεδρος της ΕΚΤ, κατά πάγια πρακτική, παρουσιάζεται ενώπιον της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής του Κοινοβουλίου (ECON) τέσσερις φορές ετησίως, για να εξηγήσει τις αποφάσεις πολιτικής της ΕΚΤ και να απαντήσει σε ερωτήσεις των μελών της επιτροπής (νομισματικός διάλογος). Οι συνεδριάσεις είναι ανοικτές στο ευρύ κοινό και τα πρακτικά δημοσιεύονται στους ιστότοπους του Κοινοβουλίου και της ΕΚΤ.

[Dario Paternoster / Dirk Verbeken / Dražen Rakić](#)
05/2019

